

ΑΤΗΝΕΣ

(ΑΤΗ Ι.)

ΤΑ ΕΚΑΤΟΛΟΓΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ¹

- Ουτας ἐστάθη, ὁ Διγενής καὶ θεμελιώθη ἡ γώρα
καὶ συστερώθη ἡ θάλασσα τριγιούρου της τὴν ἄμπεο,
ἄγορος κόρην ἀγαπῆ κ' ἡ κόρη δὲν τὸ ξέρει,
κ' ἔξοδεψε στὴν πόρτα της ὀγκώ πύργους λογάρι
5 καὶ δεκαπέντε μάλαρικα κ' ἐπτά μαργαριτάρι.
καὶ λόγο ἀπὸ τὰ γέλη της δὲν ἡμπορεῖ νὰ πάρῃ.
Καὶ μὰν αὐγή, μὰν κυριακή, μὰν πίσημην ἡμέρα,
ἔβρηχ² ἡ νιὰ ἀπ' τὸ λουτρὸ κι ὁ νιὸς ἀπ' τὸ μπαριμπέρη,
καὶ συναπαγνηθήκανε σ' ἔνα στενὸ σοκάκι,
10 καὶ ξεδιαντράπτηκεν ὁ νιὸς κ' εἰπε· « κόρη, ἀγαπῶ σε. »
— Ένέ, κοντὲ κι ἀπόκοντε, κι ἀνήλικης καὶ μαῦρη,
ἐνέ, πῶς ἀποκότησες κ' εἰπες μου τέτοιο λόγο;
Δύνασαι πέτρες πελεκῆς καὶ φοινικὲς χλαδεύεις;
— Δύνομαι πέτρες πελεκῶ καὶ φοινικὲς χλαδεύω.
15 — Δύνασαι μέσ' στὶ, θάλασσα ἀλώνι νὰ στεριώσῃς,
μήτε τὸ στρόις νὰ βραχῆ, μηδὲ ἄγιορος νὰ γάσῃς;
— Δύνομαι μέσ' στὴ θάλασσα ἀλώνι νὰ στεριώσω,

1. Kambouroglos, 'Ιστορία τῶν Αθηναίων, Athènes, 1889-1900, tome I'', pp. 302-304. Dans cette chanson et dans les suivantes nous n'avons pas cru devoir garder l'orthographe variable des éditeurs; en revanche nous avons respecté tout ce qui touche à la prononciation et au texte en général, même dans les cas où la version est manifestement fautive. Il importe, en effet, dans la reproduction de ces versions, de ne pas corriger la disense elle-même et nous nous sommes bornés à mettre en note quelques observations destinées à faciliter la lecture de certains passages.

La même version avait été précédemment publiée dans la revue Βύρων (1875), t. I'', pp. 152-154. Cette première édition offre avec la seconde les variantes suivantes: 1. Διγενής. — 2. τριγιόρου. — 3. ἄγορος. — 4. κ' manque. — 7. μὰ αὐγή. — π σημη. — 10. ξεδιαντράπτηκεν. — 11. τσ' ἀνήλικης τσαὶ μαῦρε. — 12. τσ' εἰπες. —

